

Berisping

Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 6 juni 2012, bij de commissie ingekomen op 8 juni 2012, is appellant in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 23 mei 2012, waarbij appellant bij wege van ordemaatregel op basis van artikel 9.a.6. van de CAO VO 2011/2012 voor een termijn van vier weken werd geschorst. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 24 augustus 2012 is het beroep ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Appellant was aanwezig. Verweerster werd vertegenwoordigd door de heer ....., bijgestaan door de gemachtigde, die een pleitnota heeft overgelegd.

De feiten

Appellant is leraar lichamelijke oefening. Hij is, wegens een niet aangeboren hersenaandoening, gedeeltelijk arbeidsongeschikt. Zijn betrekkingssomvang bedraagt 0,3 fte.

Er bestond al enige tijd discussie tussen partijen over de kwaliteit van het functioneren van appellant. Het betrof met name de organisatie van en overzicht over zijn werkzaamheden.

Tijdens een gymles op 21 mei 2012 moest een leerlinge, die tijdens de les een mat op haar hoofd kreeg, met een ambulance naar het ziekenhuis worden vervoerd. Zij is daar onderzocht en is later die dag naar huis gestuurd, omdat er geen sprake was van letsel dat verdere behandeling behoefde.

Nog diezelfde dag heeft verweerster jegens appellant het voornemen uitgesproken om een schorsing als ordemaatregel op te leggen als bedoeld in artikel 9.a.6. van de CAO. Nadat verweerster de opvattingen hierover van appellant had aangehoord, heeft zij in de bestreden beslissing van 23 mei 2012 besloten tot de schorsing als ordemaatregel voor de duur van vier weken. Bij de schorsingsbeslissing is medegedeeld dat de gebeurtenis van 21 mei 2012 paste in een reeks van incidenten tijdens de lessen van appellant en dat de schorsing in afwachting was van de uitkomsten van een breder onderzoek naar de gedragingen van appellant ten aanzien van leerlingen en de veiligheid tijdens de lessen. Kort daarna heeft appellant zich ziek gemeld. Het aangekondigde onderzoek is vervolgens gehouden. Daaruit bleek dat appellant met betrekking tot het incident op 21 mei 2012 geen verwijt trof. In een gesprek in juni 2012 is dit aan appellant medegedeeld en bij brief van 14 juni 2012 is hem bevestigd dat uit het onderzoek naar voren is gekomen dat hij tijdens de les op 21 mei 2012 adequaat heeft gehandeld. Wel was er, zo staat verder in deze brief te lezen, op basis van de met een aantal betrokkenen gehouden interviews een beeld ontstaan dat nader onderzoek verdiende omdat er twijfel was gerezen over het overzicht en overzicht van appellant tijdens de lessen, de omgang met complexe situaties, het managen van groepsprocessen en het tijdig interveniëren in situaties die zich in dit kader voordoen. In de brief wordt vermeld dat was afgesproken dat een nader onderzoekstraject zou worden ingezet waarbij een eventuele medische beperking van appellant die van invloed kunnen zijn op de kwaliteit van zijn lesgeven en zijn functioneren zouden worden betrokken en dat het ziekteverlof in overleg met de bedrijfsarts werd gecontinueerd gedurende het medisch onderzoek. Ten slotte werd in de brief medegedeeld dat de schorsing na ommekomst op 18 juni 2012 niet zou worden voortgezet.

De standpunten van partijen

Appellant heeft als grond voor zijn beroep aangevoerd dat hem met betrekking tot het incident van 21 mei 2012 geen enkele blaam treft. Volgens appellant is geen sprake van een zodanig belang van de school dat zijn schorsing dringend noodzakelijk waren al helemaal niet voor de maximale duur van vier weken. Er is volgens appellant geen sprake van eerdere incidenten

Verweerster verweert zich als volgt.

Er is al geruime tijd een discussie tussen appellant en verweerster over de kwaliteit van zijn functioneren. Het gaat met name over de organisatie van zijn werkzaamheden. Zijn lessen verlopen chaotisch en ook de voorbereiding en het nawerk laten sterk te wensen over. Daarover zijn met appellant regelmatig gesprekken gevoerd. Ook in de vaksectie is men kritisch over zijn functioneren,

zelfs zodanig dat de sectie einde december 2011 het vertrouwen in appellant opzegde. Op aandringen van de schoolleiding kwam men daar in de aanloop van januari 2012 op terug. Omdat verweerster vermoedde dat het niet naar behoren functioneren van appellant wellicht een medische oorzaak had en mogelijk verband hield met zijn hersenaandoening waardoor hij eerder deels arbeidsongeschikt was geworden, werd appellant in januari 2012 verzocht om mee te werken aan een medisch onderzoek door de bedrijfsarts. Appellant weigerde dat. Hij was van mening dat slechts een arts van een revalidatiecentrum oordeelkundig was. Er werden daarna diverse incidenten gemeld, er werd geklaagd, onder andere door de beheerder van de sporthal waar de lessen plaatsvonden. Half mei 2012 meldde de sectie van appellant opnieuw dat het niet langer mogelijk was met hem samen te werken. Vervolgens vond het incident plaats op 21 mei 2012. Uit het daarna ingestelde onderzoek (met name interviews) bleek dat appellant ter zake van het incident geen verwijt trof maar ook dat zijn functioneren overigens zorgelijk was. Op 14 juni 2012 werd afgesproken dat hij zou meewerken aan een nader medisch onderzoek door een arts van het revalidatiecentrum en dat nader onderzoek zou plaatsvinden naar de werkomgeving. Ten slotte werd afgesproken dat appellant vooralsnog arbeidsongeschikt zou blijven. De schorsing werd daarna niet voortgezet. De gemaakte afspraken worden op dit moment uitgevoerd.

De beoordeling

Ingevolge artikel 9.a.6., lid 1, van de CAO VO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. In het beroep is de vraag aan de orde of het bestreden besluit door een dergelijke dringende noodzaak wordt gedragen, hetgeen dient te worden beoordeeld aan de hand van de situatie ten tijde van het besluit.

Op de datum van het bestreden besluit had een incident plaatsgevonden waarbij de veiligheid van een leerling in het geding was. Achteraf is het allemaal meegevallen, maar de situatie liet zich aanvankelijk ernstig aanzien. De directie van verweerster had, zo is voor de commissie voldoende komen vast te staan, eerder signalen gehad dat de veiligheid van leerlingen in de lessen van appellant mogelijk gevaar liep. Wat er ook zij van die gegrondheid van deze signalen, die door appellant worden betwist, verweerster kon zich naar het oordeel van de commissie niet veroorloven deze signalen tegen de achtergrond van het nieuwe incident te veronachtzamen. Al met al was er ten tijde van de bestreden beslissing zodanige gereede twijfel over de veiligheid van de leerlingen in de lessen van appellant dat het dringend noodzakelijk maakte een onderzoek naar de gang van zaken in te stellen en tevens te besluiten tot een schorsing, zolang de gegevens van het onderzoek niet beschikbaar waren.

Het onderzoek had wellicht sneller afgerond kunnen worden, waardoor appellant minder lang in spanning zou hebben gezeten, maar anderzijds is dank zij het onderzoek ook komen vast te staan dat hem ter zake van het incident geen enkele blaam treft. Ook was het mogelijk geweest om de schorsing reeds op 14 juni 2012 op te heffen, maar gelet op het feit dat de schorsing nog enkele dagen zou duren en appellant met ziekteverlof was en bleef, bestond daartoe geen dringende noodzaak.

De commissie is van oordeel dat, alles bijeen genomen, de bestreden beslissing op redelijke gronden is genomen. Daarbij tekent de commissie aan dat de onderhavige schorsing niet is gebaseerd op enig verwijt aan het adres van appellant die, integendeel, door het onderzoek met betrekking tot het incident volledig is gerehabiliteerd.

De beslissing

De commissie:

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 24 augustus 2012 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. L.A.S. Boersen, mr. J.M.J. Godrie, dr. H.A.P. Wolfhagen, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.